Bibël për fëmijët
paraqet

Davidi, Mbreti (Pjesa 1)

Shkruar nga: Edward Hughes

Ilustruar nga: Lazarus; Alastair Paterson

Adaptuar nga: Ruth Klassen

Përkthyer nga: Arianit & Valbona Iljazi

Prodhuar nga: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.
E drejta e kopjimit: Mund të bëni kopje ose ta shtypni këtë histori, nëse nuk do ta shitni.

Davidi i ri ishte duke i ikur ndjekjes. Mbreti Saul donte ta vriste atë. Davidi jetoi në shkretëtirë, në një shpellë të stërmadhe me të katërqind ndjekësit e tij.

Disa herë, ushtarët e Mbretit Saul pothuajse i gjetën ata. Por Davidi zhvendosej vazhdimisht.

Shërbëtori i Saulit, Doegu, i tregoi Saulit që priftërinjtë e kishin ndihmuar Davidin për t'ia mbathur. Sauli urdhëroi që priftërinjtë të vriteshin. Por vetëm Doegu ishte i gatshëm ta bënte këtë. Ai në mënyrë tepër mizore, vrau me shpatën e tij tetëdhjetë e pesë priftërinj dhe familjarët e tyre.

Një ditë, Sauli po ndiqte Davidin dhe hyri drejt e në shpellën ku Davidi dhe njerëzit e tij ishin fshehur. Sauli ishte vetëm!

Në shpellë, Davidi lehtësisht mund ta kishte vrarë Saulin. Përkundrazi, ai u zvarrit afër dhe preu me thikë cepin e rrobës së tij .

Kur Sauli u largua, Davidi i thirri atij. "Meqë preva cepin e rrobës sate, dhe nuk të vrava ty, kuptoje që nuk ka as ligësi dhe as rebelim në duart e mia..."

Sauli tha se i vinte keq që ishte përpjekur ta vriste Davidin. Por shpejt, zemërimi i tij i vjetër u kthye, dhe sërisht mblodhi një ushtri prej tremijë burrash për ta vrarë Davidin. Një natë, kur ushtria po flinte, Davidi dhe Abishai, një nga ushtarët e tij, depërtuan në fushimin ku Sauli po flinte.

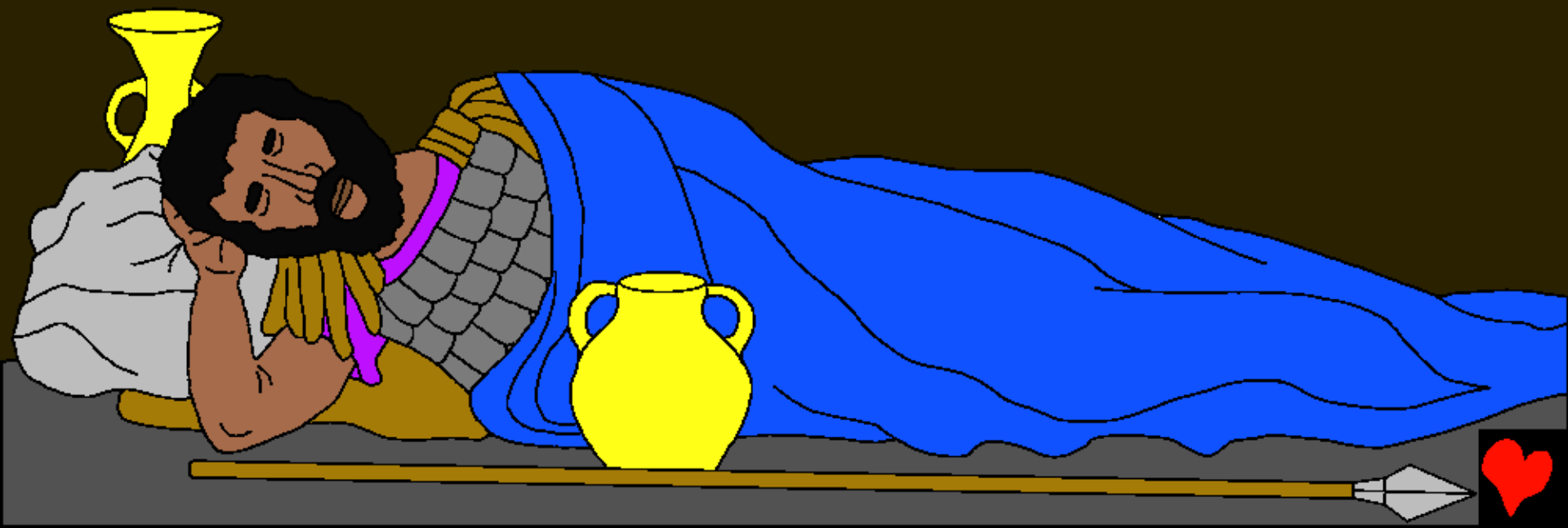

“Sot Perëndia ta ka dorëzuar armikun në dorën tënde”, pëshpëriti Abishai. “Të lutem, më lër ta godas vetëm një herë, dhe nuk do të ketë nevojë ta godas një herë të dytë”.

Davidi nuk pranoi. Duke marrë shtizën dhe broken e Saulit, ai u largua nga fushimi. Nga një kodër mu përballë fushimit, Davidi bërtiti gjersa Sauli e dëgjoi. Edhe një herë tjetër Sauli e kuptoi që Davidi mund ta kishte vrarë, por nuk e bëri. Edhe një herë tjetër Sauli tha se i vinte keq që kishte dashur ti bëjë keq Davidit. Por Davidi e dinte që nuk mund ti besonte fjalës
së Saulit.

Ndërkohë Samueli kishte vdekur. Ai ishte profeti të cilit Perëndia i kishte thënë të vajoste fillimisht Saulin dhe më pas Davidin si mbret të Izraelit. Kur Filistenjtë sulmuan Izraelin, Sauli bëri diçka të tmerrshme, diçka që Perëndia e ndalon.

Ai urdhëroi një grua që të thërriste Samuelin prej vendit të të vdekurve. Atë natë, Sauli mori një mesazh.

"...Perëndia është laruar nga ty dhe është bërë armiku yt... Perëndia e ka hequr mbretërinë nga duart e tua dhe ia ka dhënë fqinjit tënd, më saktë Davidit. Nesër, ti dhe bijtë e tu do të jeni me mua. Perëndia do të dorëzojë gjithashtu ushtrinë e Izraelit në duart e Filistenjve". Kur Sauli dëgjoi këtë, ai ra përtokë nga frika.

Filistenjtë luftuan kundër Izraelit,
dhe njerëzit e Izraelit ia mbathën.
Filistenjtë vranë bijtë e Saulit,
duke përfshirë
Jonathanin,
mikun e mirë
të Davidit.

Sauli u plagos rëndë prej shigjetarëve. Dhe ai i tha armëmbajtësit të tij, “Nxirre shpatën tënde dhe më vrit, përndryshe do të më vrasin këta të pabesë dhe do abuzojnë me trupin tim”. Por armëmbajtësi i tij nuk bëri ashtu, sepse kishte shumë frikë. Kështu, Sauli mori shpatën e tij dhe u hodh sipër saj.

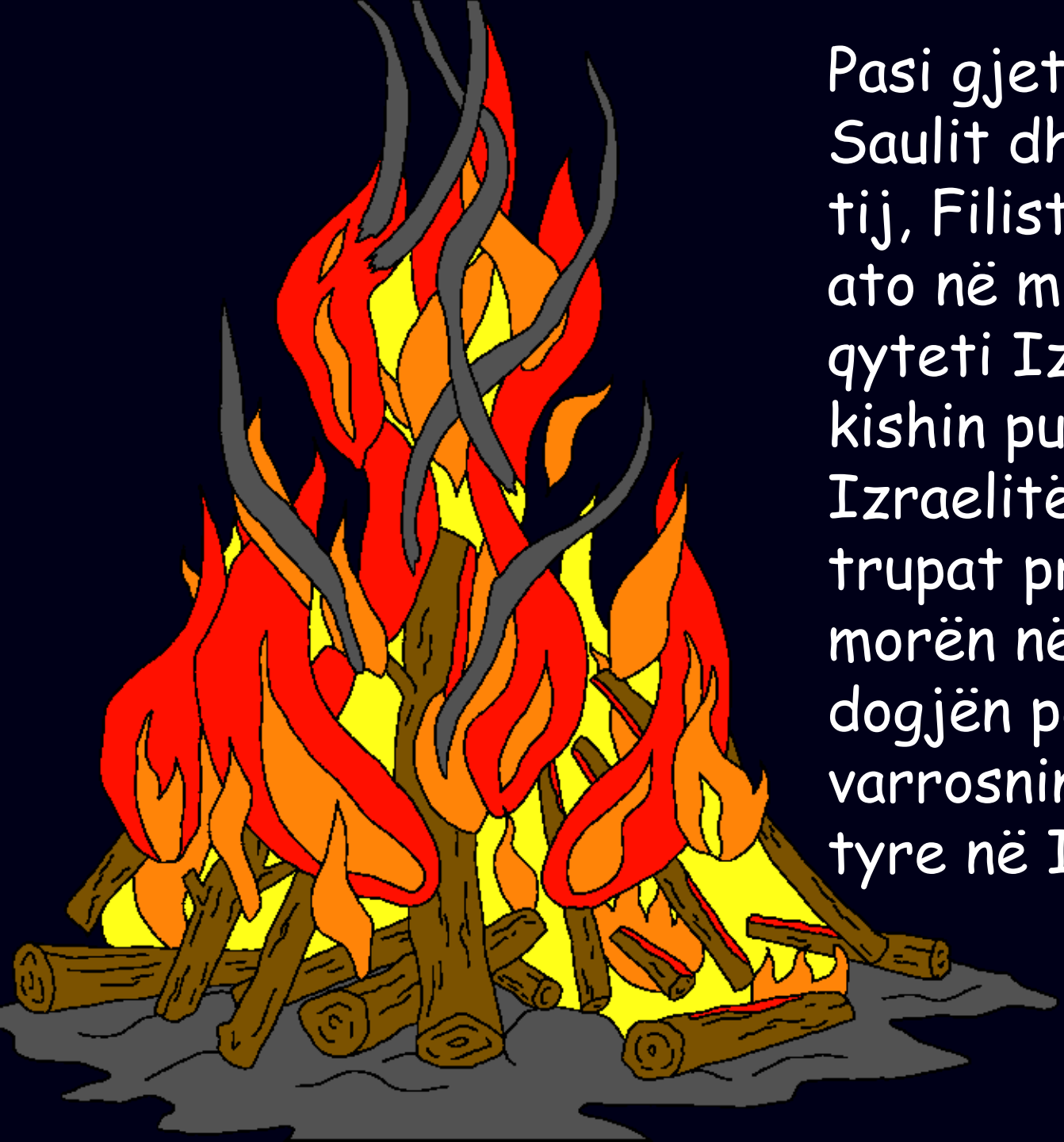

Pasi gjetën trupat e Saulit dhe të bijve të tij, Filistenjtë i varën ato në murin e një qyteti Izraelit që kishin pushtuar. Disa Izraelitë trima i hoqën trupat prej andej, i morën në shtëpi, dhe i dogjën përpara se ti varrosnin mbetjet e tyre në Izrael.

Kur Davidi dëgjoi lajmin e tmerrshëm, ai qau, vajtoi dhe agjëroi deri në mbrëmje për Saulin, Jonathanin birin e tij, dhe për njerëzit e tjerë të Perëndisë që kishin rënë nga shpata.

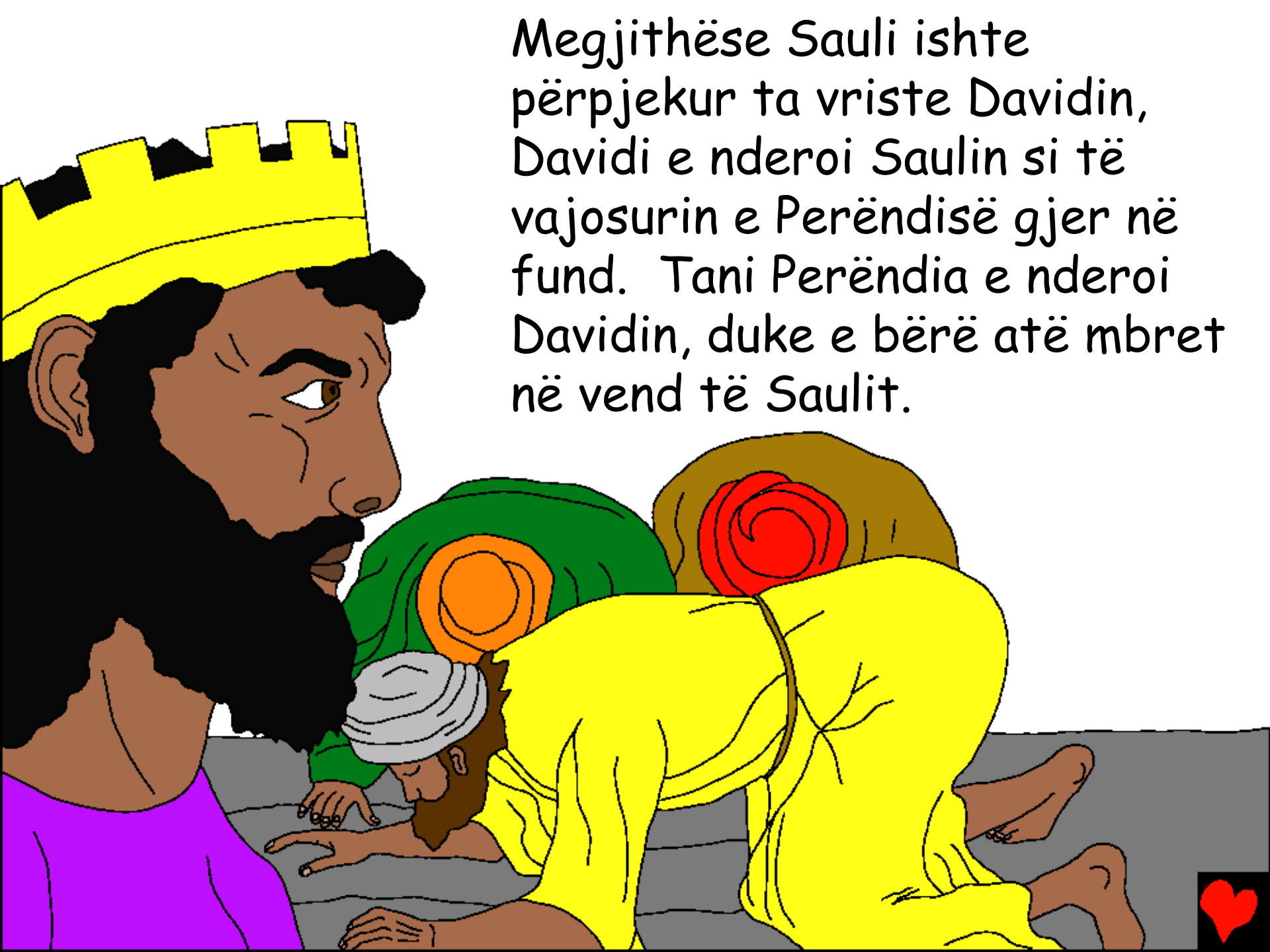
Megjithëse Sauli ishte
përpjekur ta vriste Davidin,
Davidi e nderoi Saulin si të
vajosurin e Perëndisë gjer në
fund. Tani Perëndia e nderoi
Davidin, duke e bërë atë mbret
në vend të Saulit.

Davidi, Mbreti (Pjesa 1)

Një tregim nga Fjala e Perëndisë, Bibla

e marrë nga

1 Samulit 24-31, 2 Samuelit 1-2

"Zbulimi i fjalëve të tua ndriçon dhe u jep mendje njerëzve të thjeshtë."
Psalmet 119:130

Fund

Ky tregim nga Bibla na tregon për Perëndinë tonë të mrekullueshëm i cili na krijoi dhe dëshiron që ne ta njohim Atë.

Perëndia e di që ne kemi bërë gjëra të këqija, të cilat Ai i quan mëkate. Dënimi për mëkatin është vdekja, por Perëndia ju do juve aq shumë sa që dërgoi Birin e Tij të vetëm, Jezusin, që të vdesë në Kryq dhe të dënohet për mëkatet tuaja. Pastaj Jezusi u ringjall dhe u ngrit lart në Qiell! Nëse beson në Jezusin dhe i kërkon Atij të t'i falë mëkatet e tua, Ai do ta bëj atë! Ai do të vijë dhe do të jetojë në ty, dhe ti do të jetosh me Të përgjithmonë.

Nëse ti beson se kjo është e vërteta, drejtoju Perëndisë kështu: Jezus i dashur, unë besoj se Ti je Perëndia i bërë njeri për të vdekur për mëkatet e mia, dhe që Ti u ngjalle sërish. Të lutem, eja në jetën time dhe fali mëkatet e mia, në mënyrë që unë të kem jetë të re dhe një ditë të jem me Ty, përgjithmonë. Më ndihmo, të të bindem dhe jetoj për Ty, si fëmija Yt. Amen.

Lexo Biblën dhe bisedo me Perëndinë çdo ditë! Gjoni 3:16